

Kiderült, hogy nem csak szlogen a *FEZEN: különleges, mint Te* jelszó, ugyanis tényleg az. Már a nulladik nap delén alig találni sátorhelyet, viszont udvarhelyi arcokat annál inkább. Feltérképezzük a terepet, sikeresen becsempésszük a pálinkát, kitartó sorban állás után beszerezzük az első söröket is, majd csalódottan tapasztaljuk, hogy az ígéretetek ellenére nem lesznek kivetítők, de még tévé sem: mi lesz veled, Olimpia?

Vadászunk a környéken, de csak tisztos távolságban találunk olyan kocsmát, ahol követhetjük, így mindennaposak lettek az ingázások koncertek és meccsnézések között, fel is emésztette energiánkat, de kettőbe nem szakadhattunk...

Nulladik napi program: délután **Leander**, később az udvarhelyiek által nagyon kedvelt **Metallophilia** és a művész úr: Al di Meola! Nem érzem magam annyira kivételesnek, hogy véleményt formáljak a gitár virtuóz produkciójáról, egész egyszerűen fantasztikus.

Majd szívem csücskének oly kedves dalolászás kezdődött, előbb **Rudán Joeval**, majd a **Buda pest Bár**

és

Ferenczi Gyuriék

húzták a talpalávalót, közben a

Fezen Klub

csarnoka megvadult (

[RATM Tribute](#)

és

Piknik Park

), örökre megszerettük a

[Strikers](#)

[t](#)

, zárásképpen pedig nosztalgiáztunk a
Hollywood Rose
-zal.

Tovább is van, mondjam még? Merthogy ez csak a nulladik nap volt, újból hangsúlyozom. Meglepetésre a fesztiválon belül a kocsmák csak délben nyitottak, az egyedüli sörlelő hely a Fezen-klubban van, árnyékban. Telefonokon babrálunk és jólesően csettintünk, mert vízilabdában helyre tesszük a román csapatot.

Nem sokkal később fülelünk, hogy miafene, programfüzet elő, s kérem szépen kapaszkodni: itt már déli két órakor kezdődik a koncertdömping. Hát akkor csapjunk is bele a lecsóba! Kis **Punn**

any
majd ricsézés

Feró
val, barátkozunk az

Ego Project
tel, kifutunk a világból a

[Lord](#)
[dal](#)

, öltöztetünk a

30Y
-nal, ekkor már a

Machine Head

is megnyugodhatott, ugyanis a délelőtti hangolásnál még aggódva nézhettek körül, hogy „kinek fogunk mi itt zenélni?”, hisz csak elvétele járka arra néhány bátor, aki dacolt a nem fehér embernek való hőséggel.

De szürkületre már odacsődült a fekete sereg és a legendás [Testament](#) és **Machine Head** párosítás után nem is távozhattak keserű szájjal. De volt olyan is, aki már korábban távozott,

hogy még véletlenül se hagyjon ki egyetlen percet sem a **Sabaton** fellépéséből.

Ők sem csalódtak, a derék skandinávok valósággal berobbantak a színpadra, miután [kellőképen felcsigázták a népet](#), energiájukat magyar pálinkával éltették, és életre szóló élménnyel gazdagítottak, ha ezután véget ért volna a fesztivál, akkor is elégedett lettem volna. És ha igaz, amit a madarak csiripeltek, jövőben is jönnek!

Péntek délelőtt az osztogatott friss *Nemzeti Sportot* böngészve (és még mindig a Sabaton hatása alatt) nehezen emésszük, hogy kézilabdában már megint elverték a horvátok, majd megegyezünk abban, hogy valamelyik döntőben visszavágunk nekik. Megint korai a kezdés, nehezen bújunk ki az árnyékból, de a **Pokol** gép ⁿek és a marketingnek szánt, sörös dobozba zárt gyümölcsös, alkoholmentes, [de hideg nedűnek](#) nem tudtunk ellenállni.

A lányoknak pedig [Nem kell más](#), csak a **Road** és máris a fiúk nyakába ültek. Következett egy alter-blokk **Magashegyivel, Kiscsillaggal, HS** ⁻ⁿ

7
el és
Vad Fruttik
kal,
[az](#)
Edda

mintha a teljes Fejér megyét becsődítette volna, Pataky már Atusnak becézi magát, Kowa egyre jobban tetszik, Pásztor Anna pedig...

Szombaton már eléggé kifacsarva kértük ki első sörünket, majd asztalunkhoz kérezkedett egy valahonnan ismerősnek tűnő alak kajálni, amikor elment, akkor esett le, hogy **Keleti András** grillcsirkézett mellettünk, szinte le is késte saját koncertjét. Ekkor már biztossá vált, hogy az annyira várt

Tito & Tarantula

koncert elmarad, bánatunkban meg is ittunk egy marék osztogatott protokoll sört...

Az éjszakai eső egy kis locsolással ért fel, de [a Depresszió](#) úgy megpogóztatta a nagyérdeműt, [a Korpiklaani](#) pedig olyan csúrdöngölőt járatott velük, hogy porfelhőben tértek vissza a [Rock katonái](#), miközben Kásásék oktatták a briteket.

Mi már korábban leragadtunk a Fezen Klubban, hisz szemrevaló hölgyemények keménykedtek, a **Cherry Bomb** kisasszonyai felvették a kesztyűt a beszólogatókkal, volt is olyan, aki megbánta. Mindenesetre ügyesen bemelegítették a közönséget a **Firkinnek**, az idei fesztiválok közül talán épp itt szólt legjobban a Hetedhét székel és Barni most is gyűjtögetett pár sörre valót.

Egy szó, mint száz: a FEZEN ezentúl kihagyhatatlan lesz!